

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2024. február 25.

Nyíregyháza

Böjt 2. vasárnapja

Cím: Hitet próbáló három fal

(1. dia) „²¹Jézus azután elment onnan, és visszavonult Tírusz és Szidón vidékére. ²²És ekkor egy kánaáni asszony, aki arról a környékről jött, így kiáltozott: Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek! ²³Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem. Erre odamentek hozzá a tanítványai, és kérték: Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik. ²⁴De ő így felelt: Én nem küldettem más-hoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz. **(2. dia)** ²⁵Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: Uram, segíts rajtam! ²⁶Jézus erre így válaszolt: Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak. ²⁷Az asszony azonban így felelt: Úgy van, Uram! De hiszen a kutyák is esznek a morzsákból, amelyek gazdájuk asztaláról lehullanak. ²⁸Ekkor így szólt hozzá Jézus: Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod! És meggyógyult a leánya még abban az órában.” Mt 15,21-28

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Szeretett Gyülekezet!

Egy megrendítő **(3. dia)** történettel állunk szembe. Jézusnak egy olyan oldalát láthatjuk itt, amellyel nem, vagy ritkán találkozhatunk. Őreá mindig, minden helyzetben az ember iránt érzett féltő, mentő szeretet a jellemző, s ezt különböző módon fejezi ki, mutatja meg. Minden emberi találkozásában a legfontosabb, hogy az Atya akaratát kövesse Jézus és az Ő akaratát ismertesse meg az emberekkel. Ő Megváltóként érkezett ebbe a világba, ezért elsődleges célja, hogy a megváltást, a kegyelmet, a bűnbocsánatot, az üdvösséget ragyogtassa fel minden embernek. Nincsen kivétel. Legyen az egy messziről jött pogány asszony, egy hithű vallásos zsidó Nikodémus, egy ellenséges környezetből érkező vámszedő, vagy egy őszinte kereső Zákeus, mindenkinek a legfontosabb üzenetet szeretné elmondani, van a bűnből szabadulás és van örök élet. Így van ez a mai történetünkben is. Talán első olvasatra, első hallásra szeretetlennek, modortalannak, bántónak tűnhet, de érdemes lehámoznunk az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

érzelmi benyomásunkat és tekinteni ennek a történetnek a mélyére.

Mindenekelőtt arról olvashatunk az ezt megelőző fejezetben, hogy Jézus Genezáret földjén van (Mt 14,34-36). Máté elég részletesen beszámol, azt olvashatjuk **(4. dia)**: „³⁴Átkelve a túlsó partra, Genezáret földjére érkeztek. ³⁵Amikor felismerték őt a helység lakói, embereket küldtek az egész környékre, és odavittek hozzá minden beteget, ³⁶és kérték, hogy legalább ruhája szegélyét megérinthessék. És akik csak megérintették, meggyógyultak.” Mt 14,34-36. Ebben a történetben is az erősödik meg, hogy ahol megjelenik Jézus, ott gyógyulások történnek. Így volt ez Genezáret földjén is. Aztán néhány verssel később arról olvashatunk, hogy Jeruzsálemből jönnek zsidó vallásos emberek, farizeusok és írástudók a vitatkozás, a számonkérés lelkületével. Jézustól távol áll a védekezés, inkább kellő határozottsággal, szeretettel leplezi le azt, ami a szívekben van, s azt mondja **(5. dia)**: „⁷Képmutatók, talá-
lón prófétált rólatok Ézsaiás: ⁸Ez a nép csak ajkával tisztel

engem, a szíve azonban távol van tőlem.” Mt 15,7-8. Ezt követően olvashatunk a mára kijelölt igeszakaszunkból arról, hogy **(6. dia)**: „¹Jézus azután elment onnan, és visszavonult Tírusz és Szidón vidékére.” Mt 15,21. Genezáret földjéről – ahogy láthatjuk a térképen is – visszavonul Szidón és Tírusz vidékére. Ez a vidék Föníciához tartozott, amely pogány terület volt. Fönícia vallásában nagyon sokáig megmaradt az emberáldozat – éppen úgy, mint Palesztinában vagy Szíriában - s néha a nép legdrágább kincseit ragadták el: gyermekeket, különösen elsőszülötteket áldoztak fel az istenek oltárain. Emberáldozatot akkor mutattak be, valahányszor az államot nagy veszedelem fenyegette. Ebben a térségben nagyon erős volt az antiszemitizmus. Erre a területre vonul vissza Jézus. Az ember első olvasatra azt gondolná, hogy Jézus nyugtot akar magának, pihenni szeretne, ki szeretné heverni az előző eseményeket, fáradt és jó volna egy kicsit megpihenni, kivonulni a világból, embereket nem látni, velük nem találkozni. Azonban téves ez az út, mert Jézus bárhol megfordul, céllal megy. Jézus nem abban bízik,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

hogy végre ezen a területen senki nem fogja nyaggatni. Nem. Ő azt várja, hogy valakin segíthessen, valakinek az életét megváltathassa. Ő nem sziesztázni, pihenni megy, hanem életet menteni jött. Ő tudta nagyon jól, hogy mi vár reá Szidón és Tírusz vidékén. Azért az egyszerű pogány asszonyért is megtesz ekkora utat Jézus, még ellenséges közegben is. Ellenséges vidéken haladva egyszer csak kiált utána egy kánaáni, azaz egy pogány asszony. **(7. dia) „Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam!”** Ez a pogány asszony minden bizonnal tudhatta, hogy kicsoda Jézus. Nem tartozott azok közé, akik gyűlölték a zsidókat, nem volt antiszemita. Tudta azt, hogy „Dávid Fia”, azaz a megígért Messiás, aki a megígért Megváltó, ezért szólítja Őt így, mert be tudta azonosítani, és tudta azt is, hogy Neki van hatalma könyörölni rajta, segíteni neki terhei hordozásában. Ez az asszony ezen az ellenséges területen felvállalja Jézust, Dávid Fiát. Urának vallja, aki könyörülhet rajta. Történetéből azt is tudhatjuk, hogy nincsen senki, akihez menekülhetnek, aki igazán segíthetne rajta. Talán olyan sok helyen próbálkozott, talán

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

minden lehetőséget számba vett, talán tele volt kudarcokkal, elutasításokkal, meg nem hallgatásokkal. Jézus lett az egyetlen reménye. Talán te is így ülsz itt. Tele vagy kudarcokkal, kilátástalansággal, reménytelenséggel. Akinek az élete romokban van, mert nem látsz kiutat, mert összezsáptak feletted a hullámok. Talán most vagy itt először, talán vannak templomi emlékeid, talán nem voltál a konfirmációd, vagy az esküvőd óta templomban, vagy egy gyász hozott ma ide téged, talán ellenséges területről, ellenséges szívvel jöttél. De ahogy ebből az asszonyból feltört ez a segélykiáltás, úgy kiálthatsz most ezen a vasárnapon, böjt 2. vasárnapján Jézushoz, szólíthatod meg, kiálthatsz neki, **„Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam.”** Ezt az asszonyt gyermeke helyzete vitte oda. Lányát gonosz lélek gyötörte. Tehetetlen, vigasztalhatatlan, magára maradt asszony, aki a lányáért könyörög. Mentél-e már oda bármilyen terheddel Jézushoz? Vittél-e már bárkit oda Jézushoz, aki fontos volt számodra? Voltál-e már olyan mélyponton, olyan kilátástalan helyzetben, hogy az a reménytelenség és kilátástalanság oda

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

szorítson téged Jézushoz, az egyetlen személyhez, aki segíteni tud? Kiálts bátran Hozzá! Hadd bátorítsalak ezen a mai délelőttön, menj Őhöz, kiálts Őhöz!

Így tett ez az asszony is, mert a lánya nyomorúsága vitte őt oda. Azonban a következő pillanatban valami nem várt eseménnyel találkozhatunk, ami minden reménységünket, bizalmunkat összetörheti. Jézus nem válaszol. Azt olvashatjuk **(8. dia):** „²³Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem.” Sokszor próbára teszi közeledésünket, reménységünket, bizalmunkat a látszólagos siketség, amikor úgy tűnik, a plafonig jutott el csak ez a segélykiáltás, amikor az ember úgy gondolja, megválaszolatlan maradt minden szó. Mintha ez az asszony az üres levegőbe kiáltana bele szavával. S mondjuk ki őszintén, ez a figyelmen kívül hagyás bántóbb lehet, mint az elutasítás. Amikor nincs reakció, amikor nincs válasz, amikor odafigyelés. De a keresés és a kiáltás komolyságát mutatja, hogy ez az asszony nem adta fel. Ő komolyan gondolja, hogy csak Jézustól vár(hat) segítséget. Ha kell, hangosabban, ha kell, kitartóbban, ha kell,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

éjjel-nappal, ha kell, szüntelen kiált, mert neki ez az utolsó mentsége! Nem tántoríthatja el őt Jézustól a hallgatás, a figyelmen kívül hagyás. Ennek az asszonynak kitartó hite, bizalma, reménysége volt. **(9. dia)** Nem érdekelte, hogy a hallgatás falába ütközik.

Már a tanítványoknak is kínos a hallgatás és félnek attól is, hogy ezen az ellenséges területen lelepleződnek, ezért inkább tanácsolják Jézusnak, hogy bocsássa el ezt az asszonyt, mielőtt pogány földön rájuk tereli a figyelmet és még atrocitás is érne őket. Nem akarják, hogy ezzel a hangoskodással, lármával rájuk terelje a figyelmet. Azt mondják Jézusnak **(10. dia):** „**Erre odamentek hozzá a tanítványai, és kérték: Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.**” Mt 15,23b. Milyen érdekes ez a két hozzáállás: **(11. dia)** a szükségben lévő asszonynak segélykiáltás, a tanítványoknak kellemetlen lármázás. **(12. dia)** Ez az asszony Jézus elé akar kerülni, a tanítványok pedig a feltűnést akarják kerülni. S ezután jön a második fal, amikor Jézus azt mondja **(13. dia):** „**Én nem küldettem máshoz, csak Izráel házának**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

elveszett juhaihoz.” Mt 15,24. Ezzel kifejezi a hovatarozás különbségét, hogy ez az asszony egy pogány asszony és nem tartozik a választott nép gyermekei közé. De ez az asszony lenyeli még ezt is, mert tudja, hogy ki ő, honnan jött, milyen hátere van. Az asszony számára semmi bántót nem mondott, csak az igazságot fedte fel Jézus, hogy ő egy pogány asszony. S ez így is van. Az nem derül ki a történetből, hogy hallhatta Jézusnak ezt a mondatát, mert a beszámoló szerint csak ezután ért oda Jézushoz. De ezt az asszonyt semmi sem tántoríthatja el Jézustól! Ezután olvashatjuk **(14. dia):** „²⁵**Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: Uram, segíts rajtam!**” Mt 15,25. Leborul Jézus elé, vállalva azt is, hogy ő meghajol Jézus lábai előtt, pogány léte meg hajol egy zsidó ember előtt, mert tudja, hogy több van itt, mint egy egyszerű zsidó ember, Ő a Messiás, a Megváltó, a Szabadító. Leborulásával kifejezi a hódolatot, az alázatot. S újra könyörög, „**Uram, segíts!**” Már ez a helyzet is megindító, de úgy tűnhet a történetből, hogy Jézus nem indul meg ennek láttára sem. Jön a harmadik fal, ami talán

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

emberileg a legnagyobb tapintatlanságnak, bántásnak tűnhet. Azt válaszolja ennek az asszonynak Jézus **(15. dia):** „²⁶**Jézus erre így válaszolt: Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak.**” Mt 15,26. Mit látunk? Csak falakat! Először a hallgatás falával szembesül az asszony, aztán a hovatarozás falával, majd végül azzal, hogy kutyának nevezi az asszonyt. Ez egy bántó, sértő mondatnak tűnhet, de ez az asszony még ezt is vállalja! Az eredeti görögben a **(16. dia)** κυναρίους szót használja Jézus, ami szó szerint „kiskutyát” jelent. Ez kontasztot fejez ki a választott nép és a pogány nép között. Azonban éppen Jézus néhány fejezettel később mondja a zsidó, választott népnek és népről **(17. dia):** „³⁷„**Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megköved azokat, akik hozzád küldettek, hányzor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok!**” Mt 23,37. Micsoda fájdalom, hogy a választott nép nem ismerte fel Jézust, a Messiás, a Megváltót. Nagyobb hit van ebben a pogány föníciai asszonyban, mint a zsidó választott

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

népben. Ez a pogány asszony **(18. dia)** a hitet próbáló három fallal szembesül! De ennek az asszonynak olyan hitet próbála bizalma, reménysége van Jézus felé, hogy semmi sem tántoríthatja el, még ez a három fal sem. S azt válaszolja **(19. dia)**: „²⁷**Az asszony azonban így felelt: Úgy van, Uram! De hiszen a kutyák is esznek a morzsákból, amelyek gazdájuk asztaláról lehullanak.**” Mt 15,27. Ennek az asszonynak jól vágott az esze és helyén volt a szíve. Értette ezt az allegorikus képet. A zsidóknál **(20. dia)** „*az asztalról lehulló kenyérdarabok*” jelentése egy bizonyos étkezési gyakorlat háttérén érthető. Nagy valószínűséggel a kéz megtörlésére használtak fel egy-egy darab kenyeret „szalvétaként” (evőeszköz nélkül, kézzel ettek ugyanis). Ezután az asztal alá dobták ezeket az ott éhesen várakozó kutyáknak. Ezekre a lehulló ételmaradékokkal beszennyezett kenyérdarabokra utal alázatosan a kánaáni asszony. Micsoda alázatos, újabb és újabb falakba ütköző, minden próbát kiálló hittel szembesülhetünk. Ez a történet jól kifejezi az emberi lelkületet is. Sokszor, ha az ember keményebben szól,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

akkor megsértődünk, zokon vesszük, hátat fordítunk. Jó néhány évvel ezelőtt bejelentkezett hozzám egy jegyespár. Ki volt tűzve az időpont, egyeztettünk, beírtam a naptárba az esküvőt, s elindítottuk a jegyesoktatást. A beszélgetés elején, mikor bemutatkozás volt, akkor szépen elmondták röviden az életüket. A menyasszony egy nagyon kedves, jó megjelenésű, egészségügyi dolgozó volt, neki ez az első házassága volt. A vőlegény is bemutatkozott, akinek a megjelenése is elárulta, hogy jó néhány évvel idősebb volt a menyasszonynál. Röviden ő is bemutatkozott, s elmondta, hogy ez neki már a negyedi házassága lesz. Túl van már három házasságon, s ez lesz a negyedik. Aztán az ember úgy van vele, hogy igyekszik nagyon tapintatos, kedves lenni, de ott volt bennem, hogy megkérdezzem ezt a férfit valamilyenről. Bemutatkozásuk után mondtam is, hogy „feltehetek egy kérdést? Miből gondolja, hogy ez a negyedik házasság más lesz, mint az előző három? Hiszen ugyan azt a személyiségét viszi ebbe a házasságba is, ugyan azt a jellemet hozza magával? Miért lesz más ez a házasság?” Hebegett-habogott szegény vőlegény,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

majd el lett kenve a válasz is, s ami megdöbbenő volt, hogy akkor találkoztam utoljára ezzel a párral. Többet nem jöttek, nem volt nálunk esküvő. Megsértődött, pedig nem kérdeztem olyat, ami bántó lett volna, hanem egyszerűen kíváncsi voltam, hogy mit vár ettől a házasságtól, mitől lesz más, mitől lesz jobb, mint az előző három volt?! Sokszor olyan mimóza lelkűek vagyunk és az igazságot nehezen viseljük. Megsértődünk, zokon vesszük, odébb állunk. Milyen jó, hogy ez az asszony a három fal láttán nem sértődött meg, mert a hite meg lett próbálva, de nem tántorodott meg és nem tántorodott el. Próbára lett téve, falakba lett ütköztetve, de a hite olyan mélyen gyökerezett, segítségkiáltása olyan mélyről fakadt, hogy nem rendítette meg semmi sem. Jézus is ámul ezen a mély hiten, s azt válaszolja neki **(21. dia)**: „²⁸**Ekkor így szólt hozzá Jézus: Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod!**” Mt 15,28. Ez a mély, próbákat kiálló hit hegyeket mozdított meg ennek az asszonynak az életében. Pogány létére olyan mély Messiás-hívő, Megváltó-hívő hite volt, ami keveseknek adatott meg. Jézus azt

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

mondja, **„nagy a te hited!”** Legyen az válaszatlanság, legyen az kirekesztés, legyen az igaz beszéd, nem számított semmi, mert Jézusba vetett hite rendíthetetlen volt. Siklós József költő olyan szépen versbe foglalta ezt a történetet: **(22. dia)**

Siklós József: Dávid Fia!

Nem tartozom népedhez,

De beteg a lányom!

Gonosz lélek gyötri, tépi,

Fülledt napokon, lázas éjszakákon.

Tudom, nem segít rajta senki.

Hiszek Tebenned!

Pogány vagyok, jogcímem semmi.

A kegyelemnek

annyi morzsáját juttasd,

Mint az ebeknek!

Mélyen lenyúl a kegyelem,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

S magasba emel!

- Asszony, nagy a te hited! Jézus így felel.

Meggyógyul a beteg lány

Nyomban, egészen.

- Ahol hittel várnak rám,

Ott az én népem! Ámen.

Jézus ellenséges területen, idegen földön otthon lesz, mert ott van az Ő népe, ahol Jézus a szívben lakozást vesz. Jézus különös bánásmódja csak arra volt, hogy az asszony hite minden csapás alatt csak nagyobbra nőjön, és elnyerje kérésének meghallgatását. Boldog ember az, aki a hit próbatételeiben kitart. Aki hittel megy Jézushoz, kiált Őhöz és semmi sem tántorítja el ebből a bizalomból. Tanítson bennünket is ennek az asszonynak a hite, Jézushoz való kiáltása és a falakba való ütközés eltántoríthatatlansága.

Ámen!